

ΠΕΡΙΛΗΨΗ: Ανάκληση π.δ/τος αποστρατείας στρατιωτικού συνταξιούχου, σε συμμόρφωση με απόφαση του ΣτΕ. Ο εκτός της υπηρεσίας χρόνος λογίζεται ως χρόνος πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας. Ανακαθορισμός της σύνταξης του με βάση τα νέα δεδομένα της υπηρεσιακής του κατάστασης. Χρόνος έναρξης πληρωμής της επανακαθοριζόμενης σύνταξης. Άρθρα 20 παρ. 1 και 95 παρ. 5 Συντάγματος, 6 παρ. 1 Ε.Σ.Δ.Α. και 1 του (πρώτου) Πρόσθετου Πρωτοκόλλου Ε.Σ.Δ.Α..

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΙΙΙ ΤΜΗΜΑ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 18 Νοεμβρίου 2016, με την ακόλουθη σύνθεση: Ιωάννης Σαρμάς, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Τμήματος, Θεολογία Γναρδέλλη και Βασιλική Σοφιανού (εισηγήτρια), Σύμβουλοι, Μαρία Μωυσιάδου και Γεώργιος Παπαθεοδώρου, Πάρεδροι με συμβουλευτική ψήφο.

Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας: Παρέστη ο Αντεπίτροπος Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου Ευάγγελος Καραθανασόπουλος, ως νόμιμος αναπληρωτής του Γενικού Επιτρόπου της Επικρατείας, ο οποίος είχε κώλυμα.

Γραμματέας: Αμαλία Μπότσα, υπάλληλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Για να δικάσει την από 10 Σεπτεμβρίου 2007 «αγωγή-προσφυγή» (Α.Β.Δ. 6767/12.9.2007) του ..., κατοίκου..., ο οποίος δεν παραστάθηκε,

κατά του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπεί νόμιμα ο Υπουργός Οικονομικών, ο οποίος παραστάθηκε δια του Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Νικολάου Καραγιώργη και

κατά της .../29.6.2007 πράξης της 44ης Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

Με τη σωρευόμενη στο ίδιο δικόγραφο αγωγή ζητείται να αναγνωρισθεί ότι το εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο οφείλει να καταβάλει σ' αυτόν, ως αποζημίωση κατ' άρθρο 105 ΕισΝ.Α.Κ., νομιμοτόκως το ποσό των δεκατριών χιλιάδων πεντακοσίων δεκαέξι ευρώ (13.516 ευρώ).

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε, το Δικαστήριο άκουσε:

Τον εκπρόσωπο του Ελληνικού Δημοσίου, ο οποίος ζήτησε την απόρριψη του ενδίκου βοηθήματος. Και,

Τον Αντεπίτροπο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, ο οποίος πρότεινε την εκτίμηση του δικογράφου ως «έφεσης-αγωγής», τη μερική παραδοχή της έφεσης και την απόρριψη της αγωγής.

**Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα και
Σκέφθηκε σύμφωνα με το νόμο
Αποφάσισε τα εξής:**

1. Το υπό κρίση ένδικο βοήθημα, που επιγράφεται ως «αγωγή-προσφυγή», αποτελεί, κατ' ορθή εκτίμηση του περιεχομένου του, έφεση – αγωγή.

2. Με την κρινόμενη έφεση, όπως αυτή αναπτύσσεται με το από 5.9.2016 παραδεκτώς κατατεθέν υπόμνημα, ζητείται η ακύρωση, άλλως η μεταρρύθμιση, της .../29.6.2007 τροποποιητικής πράξης της 44ης Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, με την οποία ανακαθορίστηκε η σύνταξη του εκκαλούντος, Αντιναύαρχου εν αποστρατεία και ήδη στρατιωτικού συνταξιούχου, κατόπιν της διοικητικής του αποκατάστασης και της θέσης του εκ νέου σε αποστρατεία, σε συμμόρφωση προς την .../2005 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με βάση το βασικό μισθό του Αντιναύαρχου, πληρωτέα από τριετίας από την πρώτη του μήνα έκδοσης της πράξης αυτής, σύμφωνα με το άρθρο 60 παρ. 1 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, ήτοι από 1.6.2004, επιδιώκοντας τον υπολογισμό της ανακαθορισθείσας σύνταξης του με βάση το βασικό μισθό βαθμού Αρχηγού Στόλου, αναδρομικά από 1.3.2002, ήτοι από το χρόνο της νέας αποστρατείας του.

3. Με την παραδεκτώς σωρευόμενη στο ίδιο δικόγραφο αγωγή (άρθρα 122 και 124 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999, Α' 97, σε συνδυασμό με το άρθρο 123 του π.δ/τος 1225/1981, όπως ισχύει, Α' 304), ζητείται, κατ' ορθή εκτίμηση, να αναγνωρισθεί ότι το εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο οφείλει να καταβάλει στον εκκαλούντα – ενάγοντα, νομιμοτόκως, ως αποζημίωση κατά το άρθρο 105 του Εισ.ΝΑ.Κ., το ποσό των δεκατριών χιλιάδων πεντακοσίων δεκαέξι ευρώ (13.516 ευρώ), προς αποκατάσταση της ζημίας που, κατά τους ισχυρισμούς του, υπέστη κατά το χρονικό διάστημα από 1.3.2002 έως 31.5.2004, από το μη υπολογισμό της ανακαθορισθείσας σύνταξής του με βάση το βασικό μισθό βαθμού Αρχηγού Στόλου, σύμφωνα με τις περί μισθολογικών προαγωγών διατάξεις των άρθρων 6 παρ. 1 και 2 του ν.2838/2000 και 37 παρ. 2 του ν. 3016/2002.

4. Νομίμως εχώρησε η συζήτηση της υπόθεσης, παρά την απουσία του εκκαλούντος – ενάγοντος, αφού αυτός, όπως προκύπτει από την από 19.7.2016 έκθεση του υπαλλήλου του Ελεγκτικού Συνεδρίου ..., κλητεύθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα για να παραστεί κατά την συζήτησή

της στη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας (άρθρα 27, 33, 34 και 65 του π.δ/τος 1225/1981).

5. Για την κρινόμενη έφεση έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (βλ. τα 1966113, 2600826, σειράς Α΄, έντυπα παραβόλου του Ελληνικού Δημοσίου).

6. Η ένδικη έφεση έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα και νομότυπα (άρθρα 50 και 52 του π.δ. 1225/1981) και πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξετασθεί περαιτέρω ως προς τη βασιμότητά της.

7. Από τα άρθρα 20 παρ. 1 και 95 παρ. 1 περ. α΄ και 5 του Συντάγματος και 6 παρ. 1 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Ε.Σ.Δ.Α.) (βλ. και το ομοίου περιεχομένου άρθρο 14 παρ. 1β του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα που κυρώθηκε με το ν. 2462/1997, Α΄ 25) συνάγεται η υποχρέωση συμμόρφωσης των οργάνων της Πολιτείας προς τις δικαστικές αποφάσεις, μεταξύ των οποίων και τις ακυρωτικές αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, ώστε η παρεχόμενη δικαστική προστασία να είναι αποτελεσματική (βλ. Ε.Σ. Ολ. 887/2016, ΣτΕ 914/2013, 4775/2012, Ε.Δ.Δ.Α. αποφ. της 28.10.2010 «Βλαστός κατά Ελλάδα», της 21.6.2007 «Γεωργούλης κλπ. κατά Ελλάδα», της 10.5.2007 «Πανταλέων κατά Ελλάδα», της 22.12.2005 «Ιερά Μονή Προφήτου Ηλίου Θήρας κατά Ελλάδα» και της 11.12.2003 «Καραχάλιος κατά Ελλάδα»). Στο πλαίσιο αυτό, ο ν. 3068/2002 «Συμμόρφωση της Διοίκησης προς τις δικαστικές αποφάσεις, προαγωγή των δικαστών των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων στο βαθμό του συμβούλου Επικρατείας και άλλες διατάξεις» (Α΄ 274) ορίζει, στο Κεφάλαιο Α΄ που επιγράφεται «Συμμόρφωση της Διοίκησης προς τις δικαστικές αποφάσεις», και ειδικότερα στο άρθρο 1 αυτού, : «Το Δημόσιο, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης και τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου έχουν υποχρέωση να συμμορφώνονται χωρίς καθυστέρηση προς τις δικαστικές αποφάσεις και να προβαίνουν σε όλες τις ενέργειες που επιβάλλονται για την εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής και για την εκτέλεση των αποφάσεων. Δικαστικές αποφάσεις κατά την έννοια του προηγούμενου εδαφίου είναι όλες οι αποφάσεις των διοικητικών, πολιτικών, ποινικών και ειδικών δικαστηρίων που παράγουν υποχρέωση συμμόρφωσης ή είναι εκτελεστές κατά τις οικείες δικονομικές διατάξεις και τους όρους που κάθε απόφαση τάσσει», ενώ ειδικά για τις αποφάσεις που εκδίδονται από το Συμβούλιο της Επικρατείας επί ακυρωτικών διαφορών, στο άρθρο 50 του π.δ/τος 18/1989 «Κωδικοποίηση διατάξεων νόμων για το Συμβούλιο της Επικρατείας» (Α΄ 8) ορίζεται: «1. Η απόφαση που δέχεται την αίτηση ακυρώσεως απαγγέλλει την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης και συνεπάγεται νόμιμη κατάργησή της έναντι

όλων, είτε πρόκειται για κανονιστική είτε πρόκειται για ατομική πράξη (...). 4. Οι διοικητικές αρχές, σε εκτέλεση της υποχρέωσής τους κατά το άρθρο 95 παρ. 5 του Συντάγματος, πρέπει να συμμορφώνονται ανάλογα με κάθε περίπτωση, με θετική ενέργεια προς το περιεχόμενο της απόφασης του Συμβουλίου, ή να απέχουν από κάθε ενέργεια που είναι αντίθετη προς όσα κρίθηκαν από αυτό (...)). Τέλος, στο άρθρο 65 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (άρθρο 65 α.ν.1854/1951) ορίζεται: «Η πράξη της Διοίκησης που αναγνωρίστηκε ως παράνομη με τελεσίδικη απόφαση ή συμβιβασμό, θεωρείται σαν να μην έχει γίνει για τις συνέπειες της σχετικά με το δικαίωμα σύνταξης και ο χρόνος που διανύθηκε εξαιτίας της εκτός της υπηρεσίας λογίζεται ως χρόνος πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας».

8. Εξάλλου, το δημοσίου δικαίωμα του στρατιωτικού σε σύνταξη, όπως και το δικαίωμα σε μισθό, εμπίπτει στο προστατευτικό πεδίο του άρθρου 17 παρ. 1 του Συντάγματος (βλ. Ε.Σ. Ολ. 1277, 32/2018, 244/2017), ενώ απολαμβάνει και της συρρέουσας προστασίας του άρθρου 1 του (πρώτου) Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, ως στοιχείο της ειδικής νομικής σχέσης των κατηγοριών αυτών πολιτών με το Κράτος (βλ. απόφ. ΕΔΔΑ Κοκκίνης κατά Ελλάδος, απόφ. της 6.11.2008, σκ. 29, Ρεβελιώτης κατά Ελλάδος, απόφ. της 4.12.1008, σκ. 27, Αποστολάκης κατά Ελλάδος, απόφ. της 22.10.2009, σκ. 29, Khoniakina κατά Γεωργίας, απόφ. της 19.6.2012, σκ. 69 επ., Κωσταδήμας κατά Ελλάδα, απόφ. της 26.6.2012, σκ. 29, Ε.Σ. Ολ. 3023, 441/2012, 1031/2011, 984, 166, 26/2010, 2274/1997). Περαιτέρω, εναπόκειται στον εθνικό νομοθέτη να αξιολογήσει τους λόγους δημόσιας ωφέλειας, οι οποίοι μπορούν να δικαιολογήσουν επέμβαση σε περιουσιακής φύσης αγαθό, κατόπιν στάθμισης παραμέτρων πολιτικής, κοινωνικής και οικονομικής φύσης, αρκεί η εκτίμηση αυτή να μην στερείται προδήλως λογικής βάσης (βλ. ΕΔΔΑ, James κατά Ηνωμένου Βασιλείου, 21.2.1986, σκ. 43, National & Provincial Building Society, Leeds Permanent Building Society et Yorkshire et Yorkshire Building Society κατά Ηνωμένου Βασιλείου, απόφ. της 23.10.1997, σκ. 80, Sud Parisienne de Construction κατά Γαλλίας, απόφ. της 11.2.2010, σκ. 36, ΣτΕ 3613/2013). Σε κάθε, όμως, περίπτωση επέμβασης στην περιουσία, πρέπει, ενόψει της αρχής της αναλογικότητας, να τηρείται δίκαιη ισορροπία μεταξύ του γενικού συμφέροντος και της απαίτησης σεβασμού της περιουσίας των προσώπων (βλ. ΕΔΔΑ, Sporrang et Lönnroth κατά Σουηδίας, απόφαση της 23.9.1982, σκ. 69, Sud Parisienne de Construction κατά Γαλλίας, σκ. 41, Αποστολάκης κατά Ελλάδα, σκ. 37). Απαιτείται, δηλαδή, η επέμβαση στην περιουσία να είναι πρόσφορη και αναγκαία για την επίτευξη του επιδιωκόμενου από το νομοθέτη σκοπού δημοσίου συμφέροντος και να μην είναι δυσανάλογη σε σχέση προς αυτόν (Ε.Σ. 2704/2014, Σ.τ.Ε. 1283/2012 σκ. 30, 1285/2012 σκ. 15, 2705/2014 σκ. 18, 3663/2014 σκ. 11), ειδικότερα δε, πρέπει να εξασφαλίζεται μία δίκαιη ισορροπία μεταξύ των απαιτήσεων του γενικού συμφέροντος και της ανάγκης προστασίας των θεμελιωδών

δικαιωμάτων του ατόμου, ώστε αυτός στον οποίο αφορά η επέμβαση να μην υφίσταται μια δυσανάλογη και υπερβολική επιβάρυνση (βλ. Ε.Δ.Δ.Α. αποφάσεις της 12.10.2004 Κ. Asmundsson κατά Ισλανδίας, της 25.10.2011 Valkon και λοιποί κατά Βουλγαρίας, της 20.3.2012 Panfile κατά Ρουμανίας, της 7.5.2013 Κουφάκη και ΑΔΕΔΥ κατά Ελλάδα, της 8.10.2013 Mateus και Januario κατά Πορτογαλίας, Ε.Σ. Ολ. 992/2015).

9. Στο άρθρο 60 παρ. 1 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα (π.δ. 166/2000, Α' 153 και ήδη 169/2007, Α' 210) ορίζεται: «Δεν επιτρέπεται σε καμιά ανεξάρτητα περίπτωση ν' αναγνωρισθούν αναδρομικά σε βάρος του Δημόσιου Ταμείου οικονομικά δικαιώματα από συντάξεις για χρονικό διάστημα πέρα των τριών ετών από την πρώτη του μήνα κατά τον οποίο εκδίδεται η σχετική πράξη ή απόφαση». Με τη διάταξη αυτή θεσπίζεται χρονικός περιορισμός ως προς την αναδρομή των οικονομικών αποτελεσμάτων των εκτελεστών πράξεων ή αποφάσεων των αρμοδίων οργάνων της συνταξιοδοτικής διοίκησης (Διευθύνσεις Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους ή Επιτροπή Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων πριν την κατάργησή της με την παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 4151/2013, Α' 103), με τις οποίες, κατόπιν ουσιαστικής κρίσης του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, ήτοι των αναγκαίων προϋποθέσεων του νόμου για τον προσδιορισμό αυτού, κανονίζεται ή αναπροσαρμόζεται ήδη κανονισθείσα σύνταξη οριστικά στο διοικητικό επίπεδο. Όπως έχει δε κριθεί (Ε.Σ. Ολ. 166/2010, 1587/2011), με την ανωτέρω διάταξη δεν εισάγεται προνόμιο υπέρ του Δημοσίου με τη μορφή θέσπισης υπέρ αυτού τριετούς παραγραφής, ούτε ιδιόμορφος περιορισμός της οικονομικής ωφέλειας του συνταξιούχου, αλλά θεσπίζεται γενικός, αντικειμενικός και εύλογος περιορισμός της αναδρομικής έκτασης του συνταξιοδοτικού δικαιώματος που απονέμει ο νόμος, που αποβλέπει στην εξυπηρέτηση του ευρύτερου δημοσιονομικού συμφέροντος του Δημοσίου σε συνδυασμό με την αποτελεσματική διαχείριση των δημοσίων εσόδων και όχι απλώς στο στενώς εννοούμενο ταμειακό συμφέρον αυτού, ο οποίος είναι συμβατός προς την υπερνομοθετικής ισχύος διάταξη του άρθρου 1 του (πρώτου) Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α. και προς τις διατάξεις των άρθρων 4 παρ. 1, 20 παρ. 1 και 25 παρ. 1 του Συντάγματος.

10. Από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων συνάγεται ότι η διοίκηση, μετά την έκδοση ακυρωτικής απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας, υποχρεούται να συμμορφωθεί προς αυτήν και μάλιστα όχι μόνο να θεωρήσει ως ανίσχυρη και μη υφιστάμενη στο νομικό κόσμο την ακυρωθείσα διοικητική πράξη, αλλά να προβεί σε θετικές ενέργειες για την αναμόρφωση της νομικής κατάστασης που προέκυψε αμέσως ή εμμέσως από την ακυρωθείσα πράξη, ανακαλούσα ή τροποποιούσα τις σχετικές στο μεταξύ εκδοθείσες πράξεις ή εκδίδουσα άλλες με αναδρομική ισχύ για να αποκαταστήσει τα πράγματα στη θέση στην οποία θα ευρίσκοντο αν από

την αρχή δεν είχε εκδοθεί η πράξη αυτή (ΣτΕ Ολ. 1861/2002, 2228/2005). Η ακυρωθείσα δε πράξη θεωρείται σαν να μην εκδόθηκε και για τις συνταξιοδοτικές συνέπειες που απορρέουν από αυτήν (Ε.Σ. Ολ. 614/2002, 550/2017). Ειδικότερα δε, όταν συντρέχει περίπτωση ανάκλησης του αρχικού διατάγματος αποστρατείας στρατιωτικού συνταξιούχου, προαγωγής του, κατόπιν νέας κρίσης, σε ανώτερο βαθμό και θέσης του εκ νέου σε αποστρατεία με το βαθμό αυτό, σε συμμόρφωση προς απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με την οποία ακυρώθηκαν οι πράξεις της υπηρεσιακής διοίκησης βάσει των οποίων ο εν λόγω στρατιωτικός είχε κριθεί μη διατηρητέος και είχε αποστρατευτεί, ο χρόνος που διανύθηκε εκτός της υπηρεσίας λογίζεται ως χρόνος πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας και τα συνταξιοδοτικά όργανα οφείλουν, συμμορφούμενα προς την απόφαση αυτή, να προβούν σε ανακαθορισμό της σύνταξής του με βάση τα νέα δεδομένα της υπηρεσιακής του κατάστασης, οπότε στην περίπτωση αυτή η έναρξη πληρωμής της επανακαθοριζόμενης σύνταξης ανατρέχει στη νέα αποστρατεία, έστω κι αν αυτή συντελέστηκε σε χρόνο που υπερβαίνει την προβλεπόμενη από το άρθρο 60 παρ. 1 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα τριετία από την έκδοση της οικείας συνταξιοδοτικής πράξης ή απόφασης (Ε.Σ. Ολ. 1238/2006, 1102/2007). Αντίθετη ερμηνεία, σύμφωνα με την οποία τα οικονομικά αποτελέσματα της εκδιδόμενης, μετά τη διοικητική του αποκατάσταση και τη θέση του εκ νέου σε αποστρατεία, συνταξιοδοτικής πράξης, δεν μπορούν να αναδράμουν πέραν της τριετίας από την πρώτη του μήνα έκδοσής της, θα περιόριζε δυσανάλογα το κατοχυρωμένο στα άρθρα 20 παρ. 1 του Συντάγματος και 6 παρ. 1 της Ε.Σ.Δ.Α. δικαίωμα για παροχή έννομης προστασίας και θα ισοδυναμούσε με ματαίωση της σχετικής επιταγής του άρθρου 95 παρ. 5 του Συντάγματος, ενώ θα προσέβαλε και το ήδη γεγεννημένο από το χρόνο της νέας αποστρατείας συνταξιοδοτικό του δικαίωμα, το οποίο εμπίπτει στο προστατευτικό πεδίο του άρθρου 1 του (πρώτου) Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α., αφού θα επέβαλε δυσανάλογο περιορισμό στο δικαίωμα αυτό σε σχέση με τον υπηρετούμενο σκοπό.

11. Από τις διατάξεις των άρθρων 5 και 6 του ν. 2838/2000 «Ρύθμιση θεμάτων προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας και άλλες διατάξεις» (Α' 179), όπως αντικαταστάθηκαν εν μέρει από τις διατάξεις του άρθρου 37 του ν. 3016/2002 (Α' 110), σε συνδυασμό προς εκείνες του άρθρου 34 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, συνάγεται ότι η συντελούμενη αύξηση του βασικού μισθού των εν ενεργεία υπαξιωματικών και αξιωματικών με το καθιερούμενο κατά τους ορισμούς των προαναφερόμενων διατάξεων των ν. 2838/2000 και 3016/2002 σύστημα των μισθολογικών προαγωγών αποτελεί μέρος των συντάξιμων αποδοχών των στρατιωτικών συνταξιούχων και λαμβάνεται υπόψη για τον κανονισμό της σύνταξης των στρατιωτικών που αποχωρούν από την

υπηρεσία μετά την έναρξη ισχύος των διατάξεων αυτών (1.1.2001 κατ' άρθρο 5 του ν.2838/2000, 1.7.2000 κατ' άρθρο 6 του ν.2838/2000 και 1.7.2002 κατ' άρθρο 37 του ν. 3016/2002), καθώς και για την αναπροσαρμογή της σύνταξης αυτών που αποχώρησαν από την υπηρεσία πριν από την έναρξη ισχύος των εν λόγω διατάξεων, με τις ίδιες προϋποθέσεις που χορηγούνται οι ως άνω μισθολογικές προαγωγές στους εν ενεργεία ομοιόβαθμους τους (Ε.Σ. Ολ. 2000/2013, 3461, 1433, 961/2012, 1013/2011, 814/2004).

12. Ειδικότερα, στο άρθρο 6 του ν. 2838/2000, με τον τίτλο «Μισθολογικές προαγωγές αξιωματικών», όπως ίσχυε πριν την αντικατάστασή του με το άρθρο 37 παράγραφος 2 του ν. 3016/2002 «Για την εταιρική διακυβέρνηση, θέματα μισθολογίου και άλλες διατάξεις», ορίζονταν τα εξής: «1. Σε αξιωματικούς που προέρχονται από Ανώτατα Στρατιωτικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Α.Σ.Ε.Ι.) ή αντίστοιχες παραγωγικές Σχολές Αξιωματικών της Ελληνικής Αστυνομίας (...), καθώς και σε απευθείας ή με διαγωνισμό κατατασσόμενους στο σώμα των αξιωματικών και τα κοινά σώματα των Ενόπλων Δυνάμεων από την ονομασία τους ως αξιωματικοί (...) παρέχεται με πράξη του αρμόδιου Υπουργού, βασικός μισθός επόμενου και μεθεπόμενου βαθμού (...) με τη συμπλήρωση συνολικής πραγματικής υπηρεσίας στο Σώμα, ως εξής: α. (...). η. Σε Υποστράτηγους, με τη συμπλήρωση τριάντα δύο (32) ετών, τα 2/3 της διαφοράς του βασικού μισθού του Αντιστράτηγου θ. (...) 2. Αξιωματικοί της προηγούμενης παραγράφου από το βαθμό του Αντισυνταγματάρχη και άνω και αντίστοιχοι, που αποστρατεύονται αυτεπάγγελτα ως ευδοκίμως τερματίσαντες τη σταδιοδρομία τους, προάγονται μισθολογικά στον αμέσως επόμενο βαθμό από εκείνον με τον οποίο μισθοδοτούνται με πλήρη βασικό μισθό, ένα μήνα πριν την αποστρατεία τους. (...). 9. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού ισχύουν από 1.7.2000». Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 37 παρ. 2 του ν. 3016/2002 «Οι περιπτώσεις (...) η' (...) της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του Ν.2838/2000 αντικαθίστανται ως εξής:1. α. (...) η. Σε Υποστράτηγους, με τη συμπλήρωση είκοσι οκτώ (28) ετών, ο βασικός μισθός του Αντιστράτηγου θ. (...) 8. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου ισχύουν από 1.7.2002».

13. Εξάλλου, στο άρθρο 1 του ν. 2448/1996 «Μισθολογικές ρυθμίσεις μόνιμων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και αντιστοίχων της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και του Λιμενικού Σώματος» (Α' 279), που ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, όριζε: «1. Ο μηνιαίος βασικός μισθός όλων των βαθμών της κλίμακας της ιεραρχίας των μόνιμων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων (...) καθορίζεται με βάση το βασικό μισθό του βαθμού του Ανθυπολοχαγού και αντιστοίχων, που πολλαπλασιάζεται με τους παρακάτω συντελεστές και στρογγυλοποιείται

στην πλησιέστερη εκατοντάδα: Αρχηγός Γενικού Επιτελείου Εθνικής Άμυνας (Α/Γ.Ε.ΕΘ.Α.) 2,50. Αρχηγός Γενικού Επιτελείου Στρατού, Ναυτικού, Αεροπορίας (Α/Γ.Ε.Σ., Γ.Ε.Ν., Γ.Ε.Α.) (...) 2,30. Γενικός Επιθεωρητής Στρατού, Διοικητής 1^{ης} Στρατιάς, Αρχηγός Στόλου και Αρχηγός Τακτικής Αεροπορίας 2,10. Αντιστράτηγος και αντίστοιχοι 1,95. Υποστράτηγος και αντίστοιχοι 1,80 (...)» (βλ. και την ομοίου περιεχομένου ρύθμιση του άρθρου 50 παρ. 1 του ν. 3205/2003 «Μισθολογικές ρυθμίσεις λειτουργών και υπαλλήλων του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α., μονίμων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και αντιστοιχών της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος και άλλες συναφείς διατάξεις» (Α' 297), που ίσχυσε από 1.1.2004). Περαιτέρω, το άρθρο 3 του ν. 2439/1996 «Ιεραρχία και εξέλιξη των αξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλες διατάξεις» (Α' 219), όπως αυτό ίσχυε στον κρίσιμο χρόνο, όριζε: «1. Οι βαθμοί των αξιωματικών και η αντιστοιχία τους μεταξύ των τριών Κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων είναι οι εξής: Στρατός Ξηράς, Πολεμικό Ναυτικό, Πολεμική Αεροπορία α. Ανώτατοι αξιωματικοί: Στρατηγός Ναύαρχος Πτέραρχος, Αντιστράτηγος Αντιναύαρχος Αντιπτέραρχος, Υποστράτηγος Υποναύαρχος Υποπτέραρχος, Ταξίαρχος Αρχιπλοίαρχος Ταξίαρχος. β. Ανώτεροι αξιωματικοί (...)».

14. Από το συνδυασμό των διατάξεων που εκτέθηκαν στις σκέψεις 11 έως 13 συνάγεται ότι αξιωματικοί από το βαθμό του Αντισυνταγματάρχη και άνω και αντίστοιχοι, που προέρχονται, πλην άλλων, από Ανώτατα Στρατιωτικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, λαμβάνουν, ανάλογα με το συνολικό χρόνο της πραγματικής στρατιωτικής υπηρεσίας τους, τις μισθολογικές προαγωγές που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του ν.2838/2000, ενώ αν αποστρατευθούν αυτεπάγγελτα από την ενεργό υπηρεσία ως ευδοκίμως τερματίσαντες τη σταδιοδρομία τους λαμβάνουν και την πρόσθετη μισθολογική προαγωγή που ορίζεται στην παράγραφο 2 του ίδιου ως άνω άρθρου, δηλαδή του επόμενου βασικού μισθού του μισθολογικού βαθμού που έλαβαν προηγουμένως βάσει της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου. Δεδομένου δε ότι, σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν στη σκέψη 11 της παρούσας, η αύξηση, με τις μισθολογικές προαγωγές, του βασικού μισθού των εν ενεργεία αξιωματικών επηρεάζει ανάλογα τις συντάξιμες αποδοχές και λαμβάνεται υπόψη κατά το άρθρο 34 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων για τον κανονισμό των συντάξεων όσων αποχωρούν από την υπηρεσία, αξιωματικοί με το βαθμό του Αντισυνταγματάρχη και άνω και αντίστοιχοι, που αποστρατεύονται μετά από την έναρξη ισχύος των προαναφερόμενων διατάξεων ως ευδοκίμως τερματίσαντες τη σταδιοδρομία τους, δικαιούνται τον κανονισμό της σύνταξής τους με βάση το βασικό μισθό που προκύπτει από τη σωρευτική εφαρμογή των διατάξεων των παρ. 1 και 2 του άρθρου 6 του ν. 2838/2000. Συνεπώς, η σύνταξη των αξιωματικών που έχουν το βαθμό του Υποναύαρχου (αντίστοιχος του βαθμού του Υποστράτηγου) και

αποστρατεύονται αυτεπάγγελτα από την ενεργό υπηρεσία με το βαθμό αυτό, ως ευδοκίμως τερματίσαντες τη σταδιοδρομία τους, μετά την έναρξη ισχύος των προαναφερόμενων διατάξεων, κανονίζεται από 1.7.2000 έως 30.6.2002 με βάση το βασικό μισθό βαθμού Αντιναύαρχου (αντίστοιχος του βαθμού του Αντιστράτηγου), εφόσον έχουν συμπληρώσει 32 έτη πραγματικής στρατιωτικής υπηρεσίας, και από 1.7.2002 και εφεξής με βάση το βασικό μισθό βαθμού Αρχηγού Στόλου (αντίστοιχος του βαθμού του Γενικού Επιθεωρητή Στρατού), εφόσον έχουν συμπληρώσει 28 έτη πραγματικής στρατιωτικής υπηρεσίας, κατ' εφαρμογή των άρθρων 6 παρ. 1 περ. η' και παρ. 2 του ν. 2838/2000 και 37 παρ. 2 του ν. 3016/2002.

15. Στην υπό κρίση υπόθεση από το σύνολο των στοιχείων του φακέλου, προκύπτουν τα ακόλουθα: Ο εκκαλών – ενάγων με το από ...1969 β.δ/μα (Γ' .../...1969) εισήχθη στη Σχολή Δοκίμων Σημαιοφόρων Οικονομικών ως Ναυτικός Δόκιμος Σώματος Οικονομικού, ορκίσθηκε στις ...1969 και με το από ...1970 β.δ/μα (Γ' .../...1970) κατετάγη στο Πολεμικό Ναυτικό ως μόνιμος Σημαιοφόρος Οικονομικού. Κατόπιν διαδοχικών προαγωγών, προήχθη στο βαθμό του Αρχιπλοίαρχου με το π.δ/μα της ...1994 (Γ' .../...1994) και τέθηκε σε αυτεπάγγελτη αποστρατεία με το βαθμό που έφερε με το π.δ/μα της ...1994 (Γ' .../...1994). Με την .../1994 πράξη της 2ας Διεύθυνσης Κανονισμού Στρατιωτικών και Πολεμικών Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους κανονίστηκε σ' αυτόν μηνιαία στρατιωτική σύνταξη, πληρωτέα από ...1994, με βάση την από έτη 34, μήνες 6 και ημέρες 24 συνολική συντάξιμη υπηρεσία του (από την οποία η πραγματική υπηρεσία του ήταν έτη 29, μήνες 6 και ημέρες 24) και το βασικό μισθό βαθμού Αρχιπλοίαρχου, σύμφωνα με τις τότε ισχύουσες μισθολογικές και συνταξιοδοτικές διατάξεις. Περαιτέρω, με το από ...2002 π.δ/μα (Γ' .../...2002): α) ανακλήθηκαν τα π.δ/τα της ...1994 (Γ' .../...1995) και της ...1994 (Γ' .../...1994), κατά το μέρος που αφορούσαν τον εκκαλούντα - ενάγοντα, λόγω επανάληψης της κρίσης του σε εκτέλεση της .../2001 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, β) προήχθη αυτός στο βαθμό του Αρχιπλοίαρχου, ανεξάρτητα από την ύπαρξη κενής οργανικής θέσης, από ...1997 και γ) τέθηκε σε αυτεπάγγελτη αποστρατεία με το βαθμό του Υποναύαρχου εν αποστρατεία από ...1998, κριθείς από το αρμόδιο Ανώτατο Ναυτικό Συμβούλιο Κρίσεων ως ευδοκίμως τερματίσας τη σταδιοδρομία του. Κατόπιν αυτών, με την .../...2003 τροποποιητική πράξη της 44^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους συνυπολογίστηκε στη συντάξιμη υπηρεσία του ανωτέρω, κατ' άρθρο 65 του Σ.Κ., ο χρόνος παραμονής του εκτός της υπηρεσίας, με αποτέλεσμα η συνολική συντάξιμη υπηρεσία του να ανέλθει σε έτη 38, μήνες 5 και ημέρες 15 και η πραγματική υπηρεσία του σε έτη 33, μήνες 5 και ημέρες 15, χωρίς, όμως, να επέλθει μεταβολή στην κανονισθείσα με την .../1994 πράξη σύνταξή του, η οποία ορίστηκε ότι θα εξακολουθήσει να του καταβάλλεται. Στη συνέχεια, με το π.δ/μα της ...2006

(Γ' .../...2006): α) ανακλήθηκε το προαναφερόμενο από ...2002 π.δ/μα (Γ' .../...2002), κατά το μέρος που αφορούσε τον εκκαλούντα - ενάγοντα, λόγω επανάλληψης της κρίσης του σε εκτέλεση της .../2005 απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας, β) προήχθη, κατόπιν νέας κρίσης, στο βαθμό του Υποναύαρχου για κάλυψη κενής οργανικής θέσης από ...1999 και γ) τέθηκε σε αυτεπάγγελτη αποστρατεία από ...2002 με το βαθμό του Αντιναύαρχου εν αποστρατεία, κριθείς από το αρμόδιο Συμβούλιο Αρχηγών Γενικών Επιτελείων ως ευδοκίμως τερματίσας τη σταδιοδρομία του. Εξάλλου, με το ...2006 έγγραφο του Γ.Ε.Ν. γνωστοποιήθηκε στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους ότι ο ανωτέρω δικαιώθηκε αναδρομικές αποδοχές ενεργείας για το χρονικό διάστημα από 25.6.1998 ως 31.5.2002, ενώ από την από 5.12.2006 βεβαίωση του Ν. Επιμελητή της Α' Χρηματικής Διαχείρισης του Πολεμικού Ναυτικού προκύπτει ότι επί των αποδοχών αυτών έγιναν οι νόμιμες κρατήσεις. Ακολούθως, με την ήδη προσβαλλόμενη .../29.6.2007 τροποποιητική πράξη της 44ης Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, η οποία εκδόθηκε κατόπιν της (μεταγενέστερης) αποστρατείας του, σε συμμόρφωση προς την .../2005 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, ανακαθορίστηκε (αυξήθηκε) η σύνταξη του εκκαλούντος – ενάγοντος με βάση την από έτη 42, μήνες 4 και ημέρες 19 συνολική συντάξιμη υπηρεσία του (από την οποία η πραγματική υπηρεσία του ήταν έτη 37, μήνες 4 και ημέρες 19), αφού συνυπολογίστηκε ως συντάξιμος, κατ' άρθρο 65 του Σ.Κ., ο χρόνος παραμονής του εκτός υπηρεσίας, και το βασικό μισθό βαθμού Αντιναύαρχου, σύμφωνα με τις περί μισθολογικών προαγωγών διατάξεις των ν. 2838/2000 και 3016/2002. Η ως άνω ανακαθορισθείσα σύνταξη του εκκαλούντος – ενάγοντος ορίστηκε πληρωτέα από 1.6.2004, δηλαδή αναδρομικά από τριετίας από την πρώτη του μήνα έκδοσης της πράξης αυτής, κατ' εφαρμογή του άρθρου 60 παρ. 1 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων. Τέλος, μετά την άσκηση της κρινόμενης έφεσης, με την 74070/14.9.2007 πράξη της 44^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, η οποία εκδόθηκε κατ' επίκληση του άρθρου 8 του ν. 3408/2005, αναπροσαρμόστηκε οίκοθεν η σύνταξη του ανωτέρω, από 1.10.2005, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 6 παρ. 1, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρου 37 παρ. 2 του ν.3016/2002, και 2 του ν. 2838/2000, με βάση το βασικό μισθό του Αρχηγού Στόλου.

16. Με τα δεδομένα που εκτίθενται στην προηγούμενη σκέψη και σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στις νομικές σκέψεις που προηγήθηκαν, μη νομίμως, με την ήδη προσβαλλόμενη .../29.6.2007 πράξη της 44ης Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, ανακαθορίστηκε (αυξήθηκε) η σύνταξη του εκκαλούντος – ενάγοντος από 1.6.2004, κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 60 παρ. 1 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, ενώ σε συμμόρφωση προς το ακυρωτικό δεδικασμένο της .../2005 απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας η

συνταξιοδοτική διοίκηση όφειλε να ορίσει ως χρόνο έναρξης των οικονομικών αποτελεσμάτων της ανακαθορισθείσας σύνταξης την 1.6.2002, ενόψει αφενός του χρόνου της νέας αποστρατείας του την 1.3.2002, αφετέρου της καταβολής σ' αυτόν αποδοχών ενεργείας έως τις 31.5.2002 (βλ. σχετ. το ...2006 έγγραφο του Γ.Ε.Ν. και την από ...2006 βεβαίωση του Ν. Επιμελητή της Α' Χρηματικής Διαχείρισης Π.Ν.), απορριπτομένου του αιτήματός του περί καταβολής της σύνταξής του από 1.3.2002. Περαιτέρω, μη νομίμως με την προσβαλλόμενη πράξη, η οποία εκδόθηκε υπό την ισχύ του άρθρου 37 του ν. 3016/2002, ανακαθορίστηκε η σύνταξή του με βάση το βασικό μισθό βαθμού Αντιναύαρχου, δεδομένου ότι ο ανωτέρω, ο οποίος αποστρατεύθηκε αυτεπαγγέλτως ως ευδοκίμως τερματίσας τη σταδιοδρομία του με το βαθμό του Υποναύαρχου, έχοντας συμπληρώσει πλέον των τριάντα επτά (37) ετών πραγματικής στρατιωτικής υπηρεσίας, δικαιούται να λάβει σύνταξη υπολογιζόμενη από 1.7.2002 με βάση το βασικό μισθό του Αρχηγού Στόλου, κατά σωρευτική εφαρμογή των παρ. 1 περ. η' και 2 του άρθρου 6 του ν. 2838/2000, όπως η παρ. 1 αντικαταστάθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 37 του ν. 3016/2002, ενώ για το χρονικό διάστημα από 1.6.2002 έως 30.6.2002, με βάση το βασικό μισθό του Αντιναύαρχου, κατά σωρευτική εφαρμογή των παρ. 1 περ. η' και 2 του άρθρου 6 του ν. 2838/2000, όπως η παρ. 1 ίσχυε πριν την αντικατάστασή της με την παρ. 2 του άρθρου 37 του ν. 3016/2002.

17. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η κρινόμενη έφεση πρέπει να γίνει δεκτή εν μέρει, να μεταρρυθμισθεί η προσβαλλόμενη πράξη και να ορισθεί ότι η σύνταξη του εκκαλούντος - ενάγοντος αναπροσαρμόζεται με βάση το βασικό μισθό βαθμού Αντιναύαρχου, κατά σωρευτική εφαρμογή των παρ. 1 περ. η' και 2 του άρθρου 6 του ν. 2838/2000, όπως ίσχυε πριν την αντικατάστασή του με το άρθρο 37 παρ. 2 του ν. 3016/2002, αναδρομικά από 1.6.2002 έως 30.6.2002, και με βάση το βασικό μισθό του Αρχηγού Στόλου, κατά σωρευτική εφαρμογή των παρ. 1 περ. η' και 2 του άρθρου 6 του ν. 2838/2000, όπως ίσχυσε μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 37 παρ. 2 του ν. 3016/2002, για το διάστημα από 1.7.2002 έως 30.9.2005, δεδομένου ότι με την .../14.9.2007 πράξη της 44^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους αναπροσαρμόστηκε η σύνταξή του με βάση τον ανωτέρω μισθό από 1.10.2005 και εφεξής, κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 8 παρ. 1 του ν. 3408/2005 και 37 παρ. 2 του ν. 3016/2002. Περαιτέρω δε, ο φάκελος της υπόθεσης πρέπει να αναπεμφθεί στην αρμόδια συνταξιοδοτική αρχή, προκειμένου αυτή να προβεί στον υπολογισμό και καταβολή της προκύπτουσας διαφοράς σύνταξης.

18. Μετά τη μερική παραδοχή της έφεσης, το Δικαστήριο κρίνει, κατ' εκτίμηση των περιστάσεων της υπόθεσης, ότι πρέπει να διαταχθεί η επιστροφή στον εκκαλούντα – ενάγοντα του κατατεθέντος παραβόλου

(άρθρο 73 παρ. 4 και 5 του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 4129/2013, Α' 52).

19. Σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στη σκέψη 16 της παρούσας, στοιχειοθετείται, κατά το άρθρο 105 Εισ.Ν.Α.Κ., η παρανομία των συνταξιοδοτικών οργάνων να ανακαθορίσουν τη σύνταξη του εκκαλούντος - ενάγοντος από 1.6.2002 σύμφωνα με τις περί μισθολογικών προαγωγών διατάξεις των νόμων 2838/2000 και 3016/2002. Για τα λοιπά, όμως, στοιχεία προς θεμελίωση της αγωγής, πρέπει το Δικαστήριο να μη χωρήσει στην εξέτασή τους πριν αναζητηθεί από τον Πρόεδρο του Τμήματος βεβαίωση της αρμόδιας συνταξιοδοτικής αρχής περί των συντάξιμων αποδοχών του ανωτέρω, όπως εισπράχθηκαν και όπως όφειλαν να καταβληθούν, έτσι ώστε να αποτραπεί η επιβάρυνση του Δικαστηρίου με έκδοση προδικαστικής απόφασης και η συνακόλουθη περαιτέρω καθυστέρηση της λήψης οριστικής απόφασης του Τμήματος επί της αγωγής (βλ. και Ε.Σ. ΙΙΙ Τμ. 201/2017).

Δια ταύτα

Δέχεται εν μέρει την έφεση.

Μεταρρυθμίζει τη .../29.6.2007 πράξη της 44^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους και ορίζει ότι η σύνταξη του εκκαλούντος – ενάγοντος ανακαθορίζεται από 1.6.2002 έως 30.6.2002 με βάση το βασικό μισθό βαθμού Αντιναύαρχου και από 1.7.2002 έως 30.9.2005 με βάση το βασικό μισθό βαθμού Αρχηγού Στόλου.

Διατάσσει την επιστροφή στον εκκαλούντα – ενάγοντα του κατατεθέντος για την άσκηση της έφεσης παραβόλου. Και

Αναστέλλει την εκδίκαση της κρινόμενης αγωγής κατά τα αναφερόμενα στο σκεπτικό.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα, στις 22 Μαρτίου 2018.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΜΑΣ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΣΟΦΙΑΝΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΑΜΑΛΙΑ ΜΠΟΤΣΑ

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, στις 6 Μαρτίου 2020.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΑΡΙΑ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΣΟΦΙΑ ΚΟΥΤΣΟΒΟΥΛΟΥ

